

Een industriële kathedraal: BEWTH

Ben Zwaal herinnert het zich nog goed, de voorstellingen die door BEWTH (BEWegings THEater) in 1979 en 1980 in het toen nog helemaal lege Veem gegeven werden. *“Twee voorstellingen waren het. Op de derde verdieping en een jaar later op de vierde. Het publiek kwam via het oostelijke trappenhuis binnen en wij hadden het gebouw totaal verduisterd. Dat betekende dat wijzelf ook niks konden zien en zo met onze kop tegen een van de honderden pilaren aan konden knallen. Dat gebeurde aanvankelijk ook vaak. We hebben toen die pilaren buiten het zicht van het publiek aan de achterkant voorzien van een lik verf die – na vooraf even kort beschenen te zijn door een zaklamp – een uurtje een flauw licht gaf; dat spul dat ook de wijzers van horloges laat oplichten; atoomverf noemden we het.”* Veertig jaar later bij een rondgang door het gebouw licht Ben zelf opeens helemaal op als hij op de derde verdieping de verf nog op de pilaren aantreft.

“In Nederland - en misschien zelfs wel wereldwijd - waren wij het eerste theater gezelschap dat locatie theater heel letterlijk nam. Het locatietheater werd bij ons architectuurtheater. Het gebouw werd het onderwerp van de voorstelling. Gebouw en belichting definieerden de voorstelling en werden de hoofdrolspelers. Het waren in die jaren vooral oude industriële gebouwen. In Amsterdam deden we eerst de Hollandse Manage, de Jonker Machinefabriek en toen pakhuis d’Pelikaan.’ Daarna volgden in 1979 de 38 voorstellingen in het Veem en in 1980 nog weer eens 44 voorstellingen. *“Een gebouw tot vertrekpunt en inhoud van een voorstelling maken, betekent dat je zonder vooropgezette ideeën en plannen moet beginnen. Je laat het gebouw op je inwerken en komt dan tot een interpretatie waarin het gebouw centraal staat.”*

De voorstellingen van BEWTH brachten het Veem ook echt onder de aandacht. In dat opzicht heeft BEWTH waarschijnlijk heel wat gebouwen gered. Gebouwen die eigenlijk als oude meuk tegen de vlakte hadden zullen gaan, werden door een jongere generatie die naar een voorstelling ging opeens letterlijk in een heel ander licht gezien. De Hollandse manege tussen Vondelstraat en Overtoom is daar een goed voorbeeld van, maar dus ook het Oranje Nassau Veem. ‘Het’ Veem. Wie weet wat er mee gebeurd zou zijn als BEWTH het gebouw in al zijn monumentale schoonheid niet had uitgelicht. Het gebouw werd niet lang daarna gekraakt en daarop begon de verbouwing. BEWTH bouwde en huurde in het Veem souterrain nog enkele jaren een ruimte voor opslag van materiaal. De ruimte (-1.30) waar later Robs Propshop in kwam en die nog weer later de timmerwerkplaats werd van Frans Debets (in 2011 overleden) en Pieter Oostra.

BEWTH’s laatste voorstelling vond in 2003 in de Mariakapel van de Oude Kerk in Amsterdam plaats. Ben vindt het diep in zijn hart eigenlijk nog steeds jammer dat het Veem niet meer is zoals hij het aantrof: een totaal lege industriële kathedraal van 10.000 m² met boven de monsterzaal, de mooiste ruimte die hij ooit in een pakhuis aantrof. *“Natuurlijk, het moest en het is prachtig en mooi gedaan, maar nog steeds zie ik die totale leegte voor me, dat woud van 100den gietijzeren kolommen die, hoe hoger je klom, steeds dunner werden, zich verjongden.”*

Ben is later nog een heel enkele keer terug geweest voor een voorstelling in het Veem theater, maar dan verliet ik het pand toch een beetje droef en melancholiek over dat wat verdwenen was. *“Dan denk ik aan wat architect Jaap den Baars, kraker en verbouw architect, schreef in een terugblik: ik zat soms dagen wezenloos naar het water te staren. Ik was echt verliefd, zowel op het gebouw als op de plek. Het moment dat de eerste schotten in die open vloervelden werden geplaatst was rampzalig. Je moest afscheid nemen van de leegte”*

Maar na een uitputtende rondgang 40 jaar later wint bij Ben het optimisme. “Nu voor het eerst na 40 jaar kan ik het hebben, zie ik het nieuwe leven in het gebouw, het theater, restaurant, de kunstenaars en bedrijven. De mooie mix. Ik zie de activiteit en het nut en belang. Dat heeft kennelijk zijn tijd nodig.”

De geschiedenis van BEWTH is terug te vinden in het in 2005 bij uitgeverij THOTH te Bussum verschenen boek BEWTH VOLTOOID 1965-2005 (Carol Schade en Ben Zwaal).

Zie ook: <http://www.bewth.nl/>

Paul van Someren